

GOIGS DEL SANT

PATRO DE LA
DE LA SAGRERA
ESGLÉSIA PARROQUIAL
DE LA CIUTAT

*Puix l'Etern Sapiència us dóna,
Potestat i Virtut tal,
lliureu, Roc, a Badalona
de la Pesta i de tot Mall*

Els veïns de «La Sagrera»,
per la vostra Humilitat,
Caritat, Fe i Pietat vera,
Sant Patró us hem proclamat!

Per la Voluntat Divina,
i a la Pàtria de Mistral,
en bressol de plata fina,
neixeu en palau real!

Hereteu l'Alta Noblesa
i dels pares tant poder,
que ignorant Vós la pobresa,
malgastàveu el diner!...

Però Déu, un jorn us crida,
i us ensenya el seu Camí:
tot seguit canviu de vida,
vestint-vos de pelegrí!

Menyspreant vanes grandeses,
els honors i tot plaer,
repartíreu les riqueses
als pobres de Montpeller!...

I empreneu la caminada
vers on Ell us ha marcat,
sens temença a la glaçada,
ni al foc del sol despietat!...

trons i llamps, neu, ni fadiga,
fam, set, boira, pluja i vent;
gent estranya i enemiga
que trobeu continuament!

A Itàlia que era omplenada
d'una pestilència greu,
allí Vós hi feu parada
perquè així ho volia Déu!

Guariu, Roc, als rics i als pobres,
amb cristiana caritat
i per tantes bones obres,
de tothom sou estimat!

La carn vostra és atacada
a Plasència pel verí
pestilent i amb gran febrada
d'aquell lloc vareu fugir!

Patint tan greu malaltia,
Vós marxeu de la ciutat;
dins d'un bosc, que prop hi havia,
us quedeu sol i nafrat!

Ressistint la malaurança,
d'aquell dolorós moment,
amb Fervor, Fe i Esperança,
invoqueu a Déu Clement!...

Veient Ell la terra eixuta,
vostra fam, set, febre i foc,
fa brollar, dins vostra gruta,
la «Font Pura de Sant Roc»!...

I us envia un gos que us porta
el Sant Pa que al cos li cal,
i us fa l'ànima tan forta,
que venceu la pena i mal!

Per vostra preguera ardida,
que al Cel feu de dia i nit,
el doló i tota ferida
se us guareix tot de seguit!

Gotard, que és de cor molt noble,
propietari d'aquell lloc,
va escampant, de poble en poble,
«El Miracle de Sant Roc»!

* *

Lleta: Antoni Morguí i Mas
Música: Josep Maideu, prev.
Dibuix: Enric Garcia i Domingo

GLORIOS ROC

BARRIADA
DE STA. MARIA
DE "DALT DE LA VILA"
DE BADALONA

Prosseguiu de nou la via,
seguint el «Destí Diví»
i a Montpeller per espia,
la gent us féu detenir!

Passeu Vós cinc anys de vida,
mal menjat, mig despullat,
en presó fosca i humida,
fins que per Déu sou cridat!

Una llum meravellosa
il·lumina aquell instant
la ciutat, presó afrontosa
i el cos i ànima del Sant!

En processó us portaren
els veïns de Montpeller
i a tot França us proclamaren
«Pelegrí, Sant Miracler!»

Per això nostra barriada,
per la vostra santedat,
amb la Fe més abrandada
un Altar us ha aixecat!...

on hi cremen dos llanternes,
quan al món ve fosca nit,
que, com estrelles eternes,
ens enlairen l'esperit!

Amb la Llum de Celistia,
que us menà pel Ver Camí,
síau, Roc, el nostre Guia,
ara i sempre fins al fi!

Protegitu la nostra terra,
oh! gloriós Sant català;
tant en pau, com en la guerra,
no ens deixeu mai de la mà!

Vós que fóreu ric i noble
i empobríreu per Amor,
feu cada any, que el «Vot de Poble»,
celebrem amb gran fervor!

*Puix l'Etern Sapiència us dóna,
Potestat i Virtut tal,
lliureu, Roc, a Badalona
de Pecat, de Pesta i Mall*

V/. Ora pro nobis beate Roche.

R/. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

*Pópulum túum, quæsumus, Dómine, continua pietáte custódi: et beáti Roche sufragántibus méritis ab omni
fac ánimæ et córporis contagione secúrum. Per Christum Dóminum nóstrum. R/. Amen.*

BADALONA I LA DEVOCIÓ A SANT ROC

La devoció a Sant Roc, advocat contra la pesta, s'iniciaria, sens dubte, a Badalona, a finals del segle XV o principis del XVI amb motiu d'alguna de aquelles grans pestes que flagelaren el país.

En el «Llibre de Pràctiques e costums de la Rectoria de Badalona», escrit l'any 1449, no s'hi consigna que s'honorés Sant Roc; en canvi s'hi llegeix que el dia de l'Assumpta era Festa Major de Badalona.

En les «Ordinacions de la Iglesia Parroquial de Badalona», datades el 5 de juliol del 1594, s'hi estipula que «lo dia de Sant Roch es dirà una misa la maior y si volen que vayen a Mongat han los de donar la caritat».

Aquesta senzilla anotació ens confirma que amb anterioritat s'hauria fet un «vot de poble» i que possiblement els assistents anirien en processó, alguns amb caràcter penitencial, fins al veí poble de Montgat.

Els anys de «bona salut» farien menys devots de Sant Roc als successors dels del «vot de poble» i si bé es celebrava Ofici solemne es veu que l'anada a Montgat passava molts anys per alt.

Del meu record, el segon dia de la Festa Major es feia a Santa Maria missa cantada i una minúscula processó que recorria alguns dels antics carrers de dalt la vila, propers a la parròquia.

Ultimament aquella senzilla manifestació religiosa va deixar de celebrar-se, fins que actualment un entusiasta grup de veïns del carrer de Fluvià i de la Plaça de l'Oli han reinstaurat amb tot honor aquest centenari «vot de poble», creant la Confraria de Devots de Sant Roc.

JOSEP M.ª CUYÀS I TOLOSA

Badalona, diada de Sant Roc del 1959